

استخراج پکتین و مقایسه بازدهی، درجه استریفیکاسیون و درصد گالاکتورونیک اسید در پوست برخی مرکبات

محمد علی ابراهیم زاده⁺ (Ph.D.) * محمد آزادبخت^{**} (Ph.D.)

چکیده

سابقه و هدف: پکتین کاربرد فراوانی در پزشکی، صنعت و صنایع غذایی دارد. از آن جا که تولید مرکبات در استان مازندران و در نتیجه امکان دسترسی به پوست این میوه‌ها زیاد می‌باشد، در غالب این تحقیق ضمن تعیین میزان پکتین در پوست انواع مرکبات، درجه استریفیکاسیون که عامل اصلی در خواص رئولوژی و فیزیکوشیمیایی پکتین است و مقدار اسید گالاکتورونیک که از مشخصات خلوص آن می‌باشد، مورد بررسی قرار می‌گیرد. با انجام این پروژه انواع مرکبات از نظر مقدار پکتین و ویژگی دارویی پکتین حاصل از آن‌ها اولویت‌بندی خواهند شد.

مواد و روش‌ها: نمونه‌هایی از ۱۳ نوع میوه رسیده شامل انواع پرتقال واشنگتن ناول، ایتالیایی، مورو، بی‌اسید، شهبواری، والنسیا و خونی سانگینولا، نارنگی معمولی و کلمانتین، لیمو شیرین، نارنج، گریپ فروت و تانجلو از نهالستان تحقیقات بنیاد ساری تهیه شد. پکتین به روش استخراج در محیط اسیدی از لایه سفید داخل پوست هر میوه (آلیدو) جدا شد. سنجش گروه‌های متوکسی و اسید گالاکتورونیک با روش استاندارد USP به کمک تیتراسیون صورت پذیرفت.

یافته‌ها: بالاترین درصد استخراج پکتین در پرتقال‌های ایتالیایی، شهبواری و سانگین به ترتیب با ۲۷، ۲۵ و ۲۰ درصد به دست آمد. از نظر میزان متوکسی لیمو شیرین با ۱۱/۵، واشنگتن با ۱۰/۹ و نارنج با ۹/۶ درصد واجد بالاترین میزان بودند. واشنگتن ناول با ۸۹/۳، لیمو شیرین با ۸۵/۴ و پرتقال ایتالیایی با ۷۷/۷ درصد اسید گالاکتورونیک دارای خالص‌ترین پکتین بودند.

استنتاج: پکتین استخراجی از شش میوه قابلیت استفاده در فراورده‌های دارویی را از خود نشان داد. این شش میوه عبارتند از: پرتقال ایتالیایی، واشنگتن ناول، بی‌اسید، شهبواری، لیمو و نارنج. در این میان بر اساس میزان متوکسی و درصد اسید گالاکتورونیک واشنگتن ناول و لیمو شیرین مناسب‌ترین پکتین را برای مصارف داروسازی تولید نمودند.

واژه های کلیدی: پکتین، درصد متوکسی، اسید گالاکتورونیک، استخراج، تیتراسیون

این تحقیق طی شماره ۴۳-۸۳ در شورای پژوهشی دانشگاه ثبت شده و با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی مازندران انجام شده است.

* متخصص شیمی دارویی مرکز تحقیقات علوم دارویی، عضو هیأت علمی (استادیار) دانشگاه علوم پزشکی مازندران + ساری: کیلومتر ۱۸ جاده خزر آباد- دانشکده بهداشت

** متخصص فارماکوگنوزی، عضو هیأت علمی (دانشیار) مرکز تحقیقات علوم دارویی و دانشگاه علوم پزشکی مازندران

تاریخ دریافت: ۸۳/۶/۲ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۸۳/۸/۱۹ تاریخ تصویب: ۸۴/۱/۲۴

مقدمه

پکتین مولکول قندی پیچیده ای است که در دیواره سلولی گیاهان وجود دارد (۱). این ترکیب عمدتاً از واحدهای اسید ۱-۴-آلفا-دی-گالاکتورونیک که برخی از گروه‌های اسیدی آن با متانول استر شده‌اند، تشکیل شده است. قندها و دیگر اورونیدها اغلب به مقادیری تا حدود ۲۰ درصد در پکتین‌ها وجود دارند (۲). پکتین بر اساس درجه استریفیکاسیون به دو گروه با درجه متوکسی بالا (بالای ۵۰ درصد) و با درجه متوکسی پایین (کم‌تر از ۵۰ درصد) تقسیم‌بندی می‌شود (۳). مقدار متوکسیل در پکتین ۱۰۰ درصد متوکسیله شده ۱۶/۳۲ درصد می‌باشد (۴). درجه استریفیکاسیون عامل کلیدی در خواص رئولوژی و فیزیکوشیمیایی پکتین می‌باشد. توانایی پکتین در تشکیل ژل به درجه استریفیکاسیون آن بستگی دارد. از طرفی، مقدار بالاتر اسید گالاکتورونیک از مشخصات خلوص بالاست (۴). پکتین دارویی پس از هیدرولیز نباید کم‌تر از ۶/۷ درصد گروه متوکسیل و ۷۴ درصد گالاکتورونیک اسید بر اساس وزن خشک تولید نماید (۵). پکتین‌ها کاربردهای فراوانی در مصارف پزشکی، صنعتی و صنایع غذایی دارند. این ترکیبات به عنوان عامل ژل کننده در انواع مرباها، ژله‌ها، و به عنوان پرکننده و تثبیت کننده در انواع شیرینی، محصولات لبنی و فراورده‌های میوه‌ای به کار می‌روند (۱). علاوه بر آن به عنوان یک جزء در فراورده‌های دارویی از قبیل ضد اسهال و سم زداها به کار رفته می‌توانند متابولیسم گلوکز را نیز تحت تاثیر قرار دهند (۶). پکتین‌ها موجب کاهش کلسترول خون می‌شوند (۳). پکتین با درجه متوکسی بالا برای تهیه اسپرین آهسته رهش به کار می‌رود. فراورده‌های حاوی پکتین با متوکسیل کم در درمان زخم‌های معده و دوازدهه به کار رفته است (۵). پکتین به عنوان یک عامل امولسیون کننده در امولسیون‌های آب در روغن استفاده می‌شود (۵). عموماً سه نوع پکتین

برای مصارف مختلف در صنعت تهیه می‌شود: اول، پکتین پودر و خشک استاندارد شده برای کارخانجات مربا سازی، دوم، پکتین آبکی یا تغلیظ شده که برای تهیه مربا و شیرینی مصرف می‌شود و سوم، پکتین پودر و استاندارد شده بامرغوبیت و درجه خلوص بالا که برای مصارف داروسازی به کار می‌رود (۲). این مواد در مقیاس صنعتی عمدتاً به دو روش به دست می‌آیند. در روش اول استخراج در مجاورت با اسید و در روش دوم از تاثیر آنزیم‌ها استفاده می‌شود (۷). پلی‌گالاکتوروناز، پکتین استراز و رامنوگالاکتوروناز از جمله آنزیم‌هایی هستند که به منظور جداسازی و تجزیه پکتین از میوه‌های مختلف و سبزیجات مورد استفاده قرار گرفته‌اند (۸). امروزه ماده خام اصلی برای تهیه پکتین پوست میوه‌های جنس سیتروس (مرکبات) است و پکتین جزء اصلی قسمت سفید و اسفنجی داخل پوست میوه است. پوستی که جهت تولید پکتین به کار می‌رود از صنایع آب میوه‌گیری به دست می‌آید که بدون آب و اسانس است و معمولاً شسته می‌شود تا مواد محلول اضافی آن خارج شود (۵). منابع مختلفی برای استخراج پکتین‌ها در طبیعت وجود دارد. مرکبات در حدود ۲۵ درصد، سیب ۱۲ درصد، نیشکر و آفتاب گردان ۲۰-۱۰ درصد پکتین داشته و از منابع استخراج صنعتی آن محسوب می‌شوند (۱، ۴، ۹). بیشترین بازده تولید پکتین از پوست مرکبات می‌باشد (۲، ۱۰). روش‌های مختلف استخراج و جداسازی پکتین از میوه گیاه دارایی قبلاً توسط همین گروه تحقیقاتی گزارش شده است که در آن بهترین نتیجه استخراج استفاده از اسید کلریدریک ۰/۲ نرمال و جداسازی با اتانول بوده است (۵). برای تعیین درجه استریفیکاسیون پکتین از روش الکتروفورز کاپیلاری (۱۱) و HPLC نیز استفاده شده است (۶، ۸). روش‌های دیگر اندازه‌گیری متانل حاصل از هیدرولیز

ناول Washington navel ، ایتالیایی Italian orange ، بی‌اسید Acidless ، شهسواری Shahsavari ، والنسیا Valencia و خونی مورو Moro و سانگینولا (Sanguinello)، نارنگی (معمولی Unshiu و یافا یا کلمانتین (C. aurantifolia) Clementine)، لیمو شیرین Lemon (C. limon)، نارنج Bitter (sour) orange (C. aurantium)، گریپ فروت Grapefruit (C. paradisi) و تانجلو Tangelo از نهالستان تحقیقات بنیادساری تهیه شد. ابتدا پوست هر میوه کنده شده سپس لایه سفید داخل پوست (آلبیدو) هر میوه جدا شد (۹۸،۵). بخش‌های به دست آمده به قطعات کوچک بریده شده و به مدت ۲۰ دقیقه در اتانل مطلق جوشانده شد. آلبیدوی حاصل در آون در حرارت ۴۰-۵۰ درجه خشک گردید. سپس نمونه‌ها پودر شده و به منظور یکنواخت نمودن اندازه ذرات از الک با مش ۱۴ عبور داده شد.

استخراج با محلول اسید کلریدریک: ۱۰ گرم آلبیدوی خشک توسط ۲۵۰ میلی لیتر محلول اسید کلریدریک با pH برابر ۲، به مدت ۴ ساعت در دمای ۹۰ درجه حرارت داده شد. مخلوط حاصل توسط یک پارچه با منافذ ظریف صاف گردید. سپس حجم کلی با خذف حلال اضافی به یک چهارم حجم اولیه تغلیظ گردید. عمل رسوب‌گیری با افزایش اتانول صورت پذیرفت. بدین ترتیب که به میزان دو برابر حجم اولیه، اتانل ۹۶ درجه به تدریج افزوده شد تا پکتین رسوب داده شود. بخش ژله‌ای حاصل توسط قیف بوختر و با کمک خلا جدا شده و در دمای ۵۰ درجه خشک گردید. ژله‌های خشک شده به شکل پودر نرم در آمده و سپس توزین شدند (۵). میزان پکتین به دست آمده از ۱۰ گرم آلبیدوی انواع میوه در جدول ۱ آمده است. عمل استخراج در هر مورد ۳ بار تکرار گردید.

پکتین با روش‌های آنزیمی یا واکنش با اسید یا باز می‌باشد (۱۱) در حال حاضر متد کلاسیک تیتراسیون هنوز روش رسمی استفاده شده برای تعیین درجه استیلایسیون می‌باشد (۱۱). روش‌های رنگ سنجی نیز در حضور سایر اورونیک اسیدها و قندها که با اندازه‌گیری گالاکتورونیک اسید تداخل می‌کنند هنوز حساسیت دارد (۱۲). میزان گالاکتورونیک اسید نیز با روش رنگ سنجی با معرف متاهیدروکسی بی‌فیل قابل اندازه‌گیری می‌باشد (۸). از آن جا که تولید و مصرف مرکبات در استان مازندران زیاد بوده، به طوری که امکان دسترسی به پوست این میوه‌ها نیز زیاد می‌باشد، در غالب این تحقیق با تعیین میزان پکتین در پوست انواع مرکبات و گزارش عوامل ساختاری پکتین (درجه استریفیکاسیون و گالاکتورونیک اسید) مولفین امیدوارند که گامی مثبت در راه‌اندازی تهیه نیمه صنعتی پکتین در صنایع داخل استان برداشته شده باشد. با انجام این تحقیق بهره‌برداری اقتصادی از ضایعات برخی از گونه‌های مرکبات با تعیین میوه‌ای در این دسته که واجد بیش‌ترین مقدار پکتین بوده و تعیین میوه‌هایی از این دسته که پکتین آن‌ها دارای ویژگی با کاربرد دارویی باشد، امکان‌پذیر خواهد بود. با انجام این پروژه انواع مرکبات از نظر ویژگی دارویی پکتین حاصل از آنها اولویت‌بندی خواهند شد.

مواد و روش‌ها

کلیه مواد شیمیایی شامل اسید کلریدریک، هیدروکسید سدیم، اتانول مطلق و نیترات نقره از کارخانه مرک تهیه شدند. الکل معمولی ۹۶ درجه از داروخانه‌های سطح شهر تهیه گردید. در تهیه تمامی محلول‌ها از آب عاری از دی‌اکسید کربن استفاده شده است.

تهیه نمونه‌ها: نمونه‌هایی از ۱۳ نوع میوه رسیده از جنس مرکبات Citrus sinensis شامل پرتقال (واشنگتن

کار رفت (تیتراولیه + تیتراصابونی شدن) معادل ۹۷/۰۷ میلی گرم اسید گالاتکتورونیک خواهد بود (۱۳). عمل سنجش در هر مورد ۳ بار تکرار گردید.

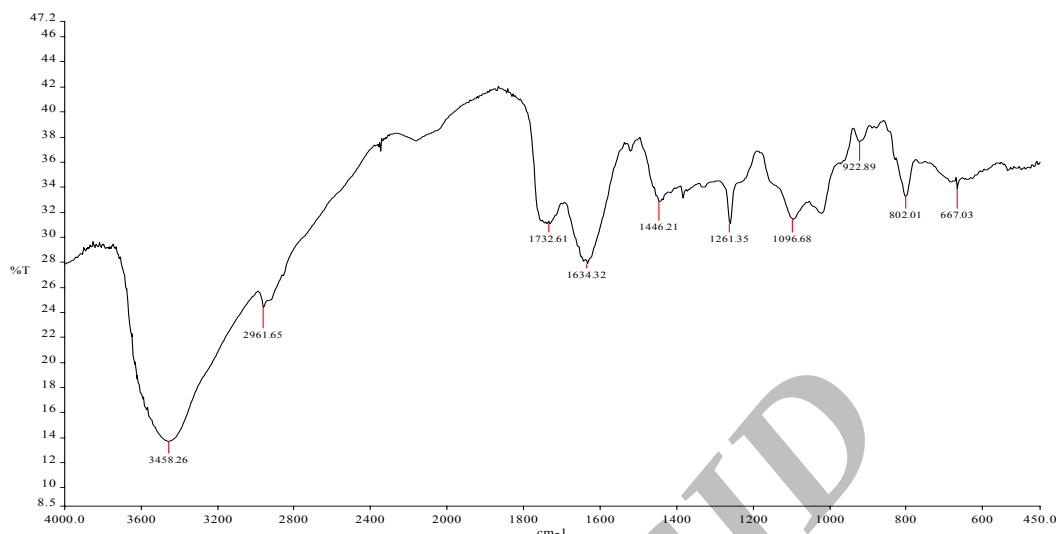
شناسایی: شناسایی پکتین‌های جدا شده از انواع مرکبات با طیف سنجی FT-IR و مقایسه پیک آن با پیک طیف استاندارد صورت پذیرفت.

یافته ها

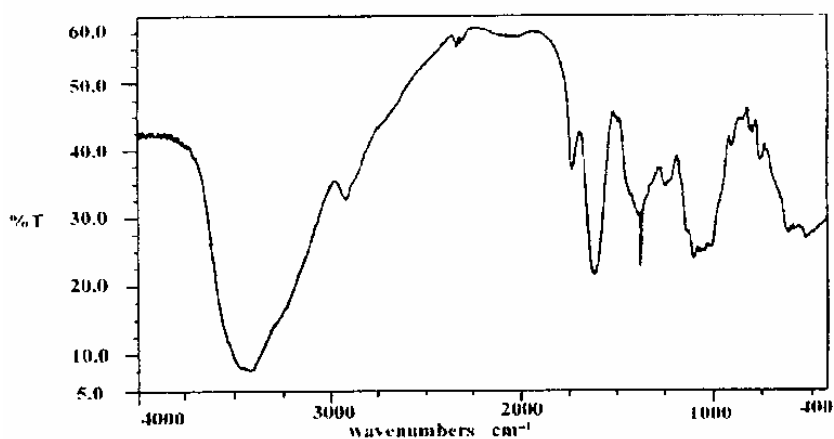
طیف ۱، طیف FT-IR پکتین جدا شده از پوست لیمو و طیف ۲ طیف پکتین استاندارد را نشان می‌دهد. نتایج حاصل این بررسی در جدول شماره ۱ خلاصه شده است. بالاترین درصد استخراج پکتین در پرتقال‌های ایتالیایی، شهبواری و سانگین به ترتیب با ۲۷، ۲۵ و ۲۰ درصد به دست آمد. از نظر میزان متوکسی لیمو شیرین با ۱۱/۵، واشنگتن ناول با ۱۰/۹ و نارنج با ۹/۶ درصد واجد بالاترین میزان بودند. بر این اساس مناسب‌ترین ژل‌ها را تشکیل می‌دهند. از طرفی واشنگتن ناول با ۸۹/۳، لیمو شیرین با ۸۵/۴ و پرتقال ایتالیایی با ۷۷/۷ درصد اسید گالاتکتورونیک دارای خالص‌ترین پکتین بودند. جدول همچنین نشان می‌دهد که در مجموع بر اساس میزان متوکسی و اسید گالاتکتورونیک، تنها ۶ پکتین قابلیت استفاده در فراورده‌های دارویی را از خود نشان می‌دهند. این شش میوه عبارتند از: پرتقال ایتالیایی، واشنگتن ناول، بی‌اسید، شهبواری، لیمو و نارنج. در این میان واشنگتن ناول و لیمو شیرین مناسب‌ترین پکتین را برای مصارف داروسازی تولید نمودند. ظاهراً پکتین استخراج شده از پرتقال والنسیا، گریپ فروت و نارنگی معمولی به دلیل توانایی ضعیف در تشکیل ژل چندان بدین منظور قابل بهره برداری نیستند.

سنجش گروه‌های متوکسی: این عمل با روش USP به صورت زیر صورت پذیرفت. ۵ گرم پکتین به دست آمده از روش بالا، در یک بشر مناسب و با مخلوطی از ۵ میلی لیتر HCl و ۱۰۰ میلی لیتر الکل ۶۰ درجه برای ۱۰ دقیقه به هم زده شد. بخش جامد پس از صاف شدن ۶ بار و هر بار با ۱۵ میلی لیتر محلول HCl و الکل ۶۰ درجه، و متعاقب آن چند بار با الکل ۶۰ درجه شست و شو داده شد تا جایی که محلول زیر صافی فاقد یون کلرید باشد. به منظور تعیین نقطه پایان از محلول نیترات نقره استفاده شد که در حضور یون کلر رسوب سفید رنگ تولید می‌کند. بخش جامد به مدت ۱ ساعت در دمای ۱۰۵ درجه خشک گردید و سپس توزین گردید. دقیقاً ۰/۱ وزن کل رسوب برداشته و به یک ارلن ۲۵۰ میلی لیتری منتقل شد. مخلوط به دست آمده توسط ۲ میلی لیتر الکل مرطوب شد. ۱۰۰ میلی لیتر آب فاقد دی‌اکسید کربن بدان اضافه شد. مخلوط آنقدر به هم زده شد تا پکتین کاملاً حل گردد. پس از افزایش ۵ قطره فنل فتالین، محلول حاصل با محلول سود ۰/۵ نرمال تیترا گردید. نتیجه تحت عنوان تیتراولیه یادداشت گردید. ۲۰ میلی لیتر سود ۰/۵ نرمال به محلول فوق اضافه شد و مجموعه ۱۵ دقیقه به هم زده شد. ۲۰ میلی لیتر HCl ۰/۵ نرمال به آن اضافه شد و هم زدن محلول ادامه یافت تا رنگ صورتی ناپدید گردد. پس از افزایش ۵ قطره فنل فتالین، محلول مجدداً با سود ۰/۵ نرمال تیترا گردید تا زمانی که رنگ صورتی کمرنگ ظاهر شده، پایدار گردد. این تیترا تحت عنوان تیتراصابونی شدن یادداشت شد. هر میلی لیتر سود ۰/۵ نرمال در مرحله صابونی شدن معادل ۱۵/۵۲ میلی گرم OCH_3 می‌باشد (۱۳). عمل سنجش در هر مورد ۳ بار تکرار گردید.

سنجش اسید گالاتکتورونیک: هر میلی لیتر سود ۰/۵ نرمال که در تیتراسیون کل در سنجش گروه متوکسی به

طیف ۱: طیف FT-IR مربوط به پکتین جدا شده از پوست لیمو (این طیف به صورت نمونه ارائه شده است. سایر پکتین های به دست آمده نیز طیف FT-IR مشابهی داشتند)

طیف ۲: طیف FT-IR پکتین استاندارد

جدول شماره ۱: درصد پکتین، درصد متوکسی و درصد اسید گالاکترونیک در ۱۳ میوه مورد بررسی

میوه ها	عیار اولیه	عیار صابونی شدن	میزان پکتین (%)	میزان متوکسی (%)	میزان اسید گالاکترونیک (%)
نارنگی معمولی	0.7 ± 0.1	1.6 ± 0.1	۱۵	۵/۰	۴۴/۷
کلمانتین	0.7 ± 0.1	2.6 ± 0.2	۱۶	۸/۱	۶۴/۱
ایتالیائی	1.2 ± 0.1	2.8 ± 0.2	۲۷	۸/۷	۷۷/۷
واشنگتن ناول	1.1 ± 0.2	3.5 ± 0.2	۱۳	۱۰/۹	۸۹/۳
والنسیا	0.9 ± 0.1	1.5 ± 0.1	۱۶	۴/۷	۴۶/۶
مورو	0.9 ± 0.1	1.9 ± 0.1	۱۴	۵/۹	۵۴/۴
بی اسید	0.9 ± 0.1	3.0 ± 0.2	۱۳	۹/۳	۷۵/۷
سانگین	0.6 ± 0.1	2.4 ± 0.2	۲۰	۷/۵	۵۸/۲
تانجلو	0.7 ± 0.1	1.9 ± 0.1	۱۶	۵/۹	۵۰/۵
لیمو	0.7 ± 0.1	3.7 ± 0.2	۱۹	۱۱/۵	۸۵/۴
نارنج	0.8 ± 0.1	3.1 ± 0.2	۹	۹/۶	۷۵/۷
گریپ فروت	0.9 ± 0.1	1.6 ± 0.1	۱۷	۵/۰	۴۸/۵
شهواری	0.9 ± 0.1	3.0 ± 0.2	۲۵	۹/۳	۷۵/۷

بحث

استفاده از طیف FT-IR در شناسایی پکتین بسیار سودمند است (۱،۴،۷،۱۲). پکتین دارای پیک‌هایی در عدد موج‌های ۳۲۰۰ تا ۳۶۰۰، ۱۷۳۵، ۱۶۲۵، ۱۴۱۰، ۱۲۸۰، ۱۲۴۵ و 1040 cm^{-1} بوده که از مقایسه طیف حاصل از پکتین استخراج شده با طیف پکتین استاندارد، ساختار موردنظر اثبات شد (۴،۱۲،۱۴). پیک عمده در محدوده $3600 - 3200\text{ cm}^{-1}$ گروه‌های متعدد OH را در ساختار پکتین نشان می‌دهد. پیک مشخص در موج ۱۶۳۴ مربوط به ارتعاشات کششی پیوند O-H و پیک ۱۴۴۶ مربوط به ارتعاشات خمشی پیوند C-O-H می‌باشد. پیک واضح در موج ۱۲۶۱ ارتعاشات کششی غیر قرینه مربوط به پیوند C-O-C بوده و حاکی از وفور گروه‌های متوکسی می‌باشد. پیک مشخص در محدوده 1040 نیز که ناشی از ارتعاشات کششی قرینه مربوط به پیوند C-O-C می‌باشد نیز این ایده را حمایت می‌نماید. پیک ۱۷۳۲ ارتعاش کششی C=O را نشان داده که حاکی از حضور گروه‌های استیل در ساختار پکتین می‌باشد (۴). پکتین‌ها یکی از مهم‌ترین مواد تولیدکننده ژل می‌باشند که در گونه‌های متعددی از گیاهان و میوه‌ها به صورت ماده اولیه دیواره سلولی و به شکل محلول در شیر سلولی یافت می‌شوند (۲). منابع مختلفی برای استخراج پکتین‌ها در طبیعت وجود دارد. که بیش‌ترین بازده تولید آن از پوست مرکبات می‌باشد (۲،۱۳). روش‌های مختلف استخراج و جداسازی پکتین از میوه گیاه دارایی نیز قبلاً گزارش شده است که در آن بهترین نتیجه استخراج استفاده از اسید کلریدریک ۰/۲ نرمال و جداسازی با اتانول بوده، که بازده جداسازی در بهترین حالت ۱۷/۶ درصد گزارش شده است (۵). در مقاله‌ای از اصفهان، میزان پکتین در گریپ فروت ۱۴/۰۸ و در لیمو شیرین ۹/۹۸ درصد گزارش شده است (۲). نمونه‌های مورد

آزمایش در این تحقیق میزان بیش‌تری از پکتین تولید نموده است (جدول شماره ۱). در گزارش‌های دیگر از ترکیه و ژاپن که بر روی گریپ فروت انجام شده، میزان پکتین به ترتیب ۲۱/۱ و ۲۳/۵ درصد گزارش شده است که بالاتر از بازده کار ما می‌باشد (۹،۱۵). در این گزارش میزان پکتین در پرتقال والنسیا کم‌تر از تحقیق حاضر (۱۱/۵ درصد) و در لیمو بیش‌تر از آن گزارش شده است (۲۲ درصد) (۹). در گزارش دیگری از ترکیه که بر روی پرتقال واشنگتن انجام شده، درجه متوکسیل ۱۲/۱۵ و میزان اسید گالاتکتورونیک ۷۴/۳۰ درصد گزارش شده است (۴). در گزارشی از هلند که بر روی لیمو انجام شده، درجه متوکسیل ۱۰/۳ و میزان اسید گالاتکتورونیک ۴۴ درصد گزارش شده است (۸). در گزارشی آمده است که پوست مرکباتی که ضخیم‌تر هستند (مانند گریپ فروت) راندمان تولید بالاتری برای پکتین فراهم می‌کنند (۲). در این گزارش راندمان پکتین حاصل از لایه داخلی پوست گریپ فروت بیش‌تر از پوست پرتقال بم و لیمو شیرین گزارش شده است (به ترتیب با ۱۱/۹۴، ۸/۹۴ و ۹/۹۸ درصد، با روش استخراج با HCl رقیق و رسوب با اتانل) (۲). اما در تحقیق حاضر از مجموع ۱۳ میوه، لیمو از نظر بازده جداسازی پکتین در رده چهارم قرار گرفت (جدول شماره ۱). گزارش‌هایی نیز تاییدکننده این مساله بوده که درصد پکتین در پوست لیمو شیرین در مقایسه با پکتین موجود در پوست پرتقال بم بالاتر است (۱۷،۱۶). از تمامی میوه‌های مورد بررسی در این تحقیق به خصوص پکتین حاصل از پرتقال واشنگتن ناول و لیمو شیرین ضمن این که به منظور استفاده در صنعت داروسازی بسیار مناسب می‌باشند، از نظر درجه متوکسیل و میزان اسید گالاتکتورونیک قابل رقابت با همتای خارجی خود می‌باشند.

سپاسگزاری

شرکت فجر ساری و به خصوص جناب آقای مهندس محمد رضا قایخلو نیز به جهت همکاری صمیمانه در تهیه نمونه ها، قدردانی می گردد.

این تحقیق با حمایت و پشتیبانی معاون محترم پژوهشی دانشگاه انجام شده که از ایشان تشکر و قدردانی می گردد. از مدیریت بخش تحقیق و توسعه

فهرست منابع

1. Kalapathy U, Proctor A. Effect of acid extraction and alcohol precipitation conditions on the yield and purity of soy hull pectin. *Food Chemistry*. 2001; 73: 393-6.
2. هوشفر غلامعلی، افشاری پور سلیمان، علوی محمد. استخراج پکتین از پوست و تفاله برخی از میوه جات داخلی. *پژوهش در علوم پزشکی*، ۱۳۸۱، سال هفتم، پیوست دوم، صص. ۱۷۶-۱۷۹.
3. Sharma SK, Liptay A, Maguer ML. Molecular characterization, physicochemical and functional properties of tomato fruit pectin. *Food research international* 1998; 30(7): 543-7.
4. Kar F, Arslan N. Characterization of orange peel pectin and effect of sugars, L- ascorbic acid, ammonium persulfate, salts on viscosity of organic peel pectin solutions. *Carbohydrate Polymers*. 1999; 40: 285-291.
5. آزادبخت محمد، طبائی محمدحسین و عهد جهرمی الهام. مقایسه روشهای مختلف استخراج و جداسازی پکتین از میوه گیاه دارایی، علوم دارویی، *مجله دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تبریز*، بهار و تابستان ۱۳۸۲، شماره ۱، صص ۲۸-۲۱.
6. Gnanasambandam R, Proctor A. Preparation of soy hull pectin. *Food Chemistry*. 1999; 65: 461-7.
7. Kamnev AA, Colina M, Rodriguez J, Ptitchkina M, Ignatov VV. Comparative spectroscopic characterization of different pectins and their sources. *Food Hydrocolloids*. 1998; 12: 263-71.
8. Ros J.M, Schols HA, Voragen AGJ. Extraction, Characterisation and enzymatic degradation of lemon peel pectins. *Carbohydrate Research*. 1996; 282: 171-284.
9. Sakamoto T, Hours RA, Sakai T. Enzymatic pectin extraction from propectins using microbial protopectinases. *Process Biochemistry*. 1995; 30(5): 403-409.
10. Gennaro JB. *Phytochemical Methods: A guide to modern techniques of plant analysis*. 2nd ed., Chapman & Hall, London, 1988, p. 270.
11. Zhong HJ, Williams MAK. Separation and quatification of pectins using capillary electrophoresis: a preliminary study. *Carbohydrate polymers*. 1997; 32, 27-32.

12. Monsoor M.A, Kalapathy U, Proctor A. Determination of polygalacturonic acid content in pectin extracts by diffuse reflectance FTIR spectroscopy. *Food Chemistry*. 2001; 74: 233-8.
13. United States Pharmacopeia 25, NF 20, 2002; P. 1312-1313.
14. Kamnev AA, Colina M. Comparative spectroscopic characterization of different pectins and their sources. *Food Hydrocolloids*. 1998; 12: 263-271.
15. Arsalan N. Filtration of pectin extract from grapefruit peel and viscosity of pectin solution. *J. of Food Engineering*. 1996; 27: 191-201.
16. The united states pharmacopoeia, 23rd ed. United states pharmacopoeial convention. Inc. Rockvill, 1995, p. 175-176.
17. Gennaro JB, *Phytochemical Methods- A guide to modern techniques of plant analysis*, 2nd ed., Chapman & Hall, London, 1988, p. 270.

Archive of SID